

Els *meus* són càntics de gat.
Els *meus* volen sempre rasants.
Els meus pensaments tenen regust
dels teus llavis, i els meus ulls set
del teu esguard, i el meu alè remor
de la teua veu, i el meu tacte color
dels teus cabells quan el vent i jo
juguem a dibuixar-hi carícies
i altres mots que aprenem de nou.
En paraules petites fem casa.
Les dius i s'obren totes les finestres.
L'amor entra com un ocell i li parem taula:
ulls set, alè remor, tacte color...
Aquest matí no em trobava el cor.
L'ocell vola per totes les habitacions.
Potser sent els batecs de la teua mà.

Ocell II, JP, 2018

[També en versió subtitulada ací](#)